

พระราชกฤษฎีกา

ขยายเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ ในท้องที่ตำบลเกาะพระทอง อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอคุลยเคช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรขยายเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ ในท้องที่ตำบลเกาะพระทอง อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔៩ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ จึงทรงพระกรุณา โปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาขยายเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ ในท้องที่ตำบลเกาะพระทอง อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา พ.ศ. ๒๕๕๐"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้ขยายเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ ในท้องที่ตำบลเกาะพระทอง อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ตามที่ได้กำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินหมู่เกาะสุรินทร์ ในท้องที่ ตำบลเกาะพระทอง อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ โดยให้มีแนวเขต ที่ขยายตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

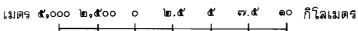
มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวคล้อมรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

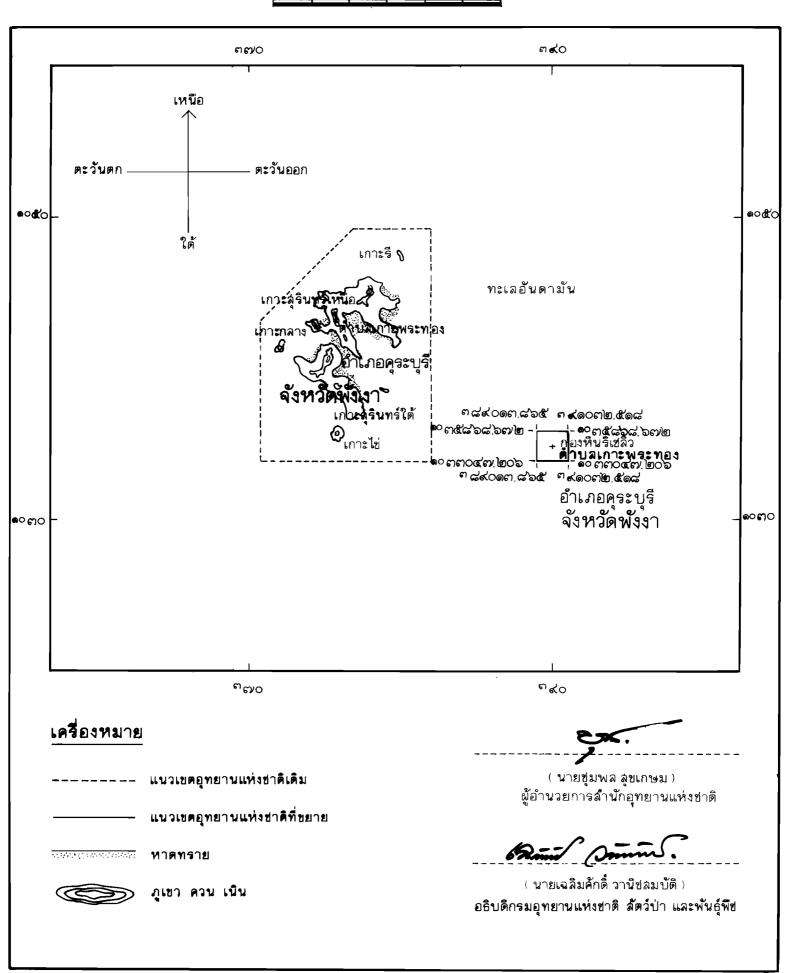
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา ขยายเชตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลุรินทร์ ในท้องที่ตำบลเกาะพระทอง อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา

W. A. becco

เนื้อที่ประมาณ ๓,๙๐๗ ไร่ มาตราล่วน ๑:๒๕๐,๐๐๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากทางราชการประสงค์จะปรับปรุง อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ ในท้องที่ตำบลเกาะพระทอง อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยขยายเขต อุทยานแห่งชาติให้ครอบคลุมบริเวณกองหินริเชลิว ในท้องที่ตำบลเกาะพระทอง อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา เนื้อที่ประมาณ ๓,៩๐๗ ไร่ เพื่อให้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติครอบคลุมไปถึงบริเวณกองหินริเชลิว ในท้องที่ตำบลเกาะพระทอง อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา เนื่องจากบริเวณกองหินริเชลิวมีปะการังซึ่งเป็น ทรัพยากรใต้น้ำที่มีความสำคัญและมีคุณค่าและเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำขนาดใหญ่ เช่น ฉลามวาพ กระเบนราหู เพื่อสงวนไว้ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมมิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไป เพื่อประโยชน์แก่การศึกษา และรื่นรมย์ของประชาชน และเพื่ออำนวยประโยชน์อื่นแก่รัฐและประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี